

Ministeren

Udlændinge- og Integrationsudvalget
Folketinget
Christiansborg
1240 København K

Udlændinge- og Integrationsministeriet

Udlændinge- og Integrationsudvalget har den 4. februar 2025 stillet følgende spørgsmål nr. 181 (alm. del) efter ønske fra Mikkel Bjørn (DF) til udlændinge- og integrationsministeren, som hermed besvares.

Spørgsmål nr. 181:

Vil ministeren kommentere artiklen "Imam ska utvisas – orden om moskén: Säkerhetshotande", [expressen.se](https://www.expressen.se), den 31. januar 2025, herunder sætningen: "Mohsen Hakimollahi som är imam för Nordens största shiamuslimska församling ska utvisas. I ett inlägg på X skriver socialminister Jakob Forssmed att Säpo bedömer att Iran använt församlingen som plattform för att bedriva säkerhetshotande verksamhet", og vil ministeren på baggrund heraf redegøre for, om der findes et lignende hjemmelsgrundlag til udvisning i Danmark, og i givet fald redegøre for danske myndigheders anvendelse af det de seneste 10 år? Vil ministeren endvidere kommentere, at Iran ifølge Säpo har brugt Imam Ali Islamic Center i Järfälla som en platform til at udføre fremmed efterretningstjeneste og andre sikkerhedstruende aktiviteter i Sverige, og vil ministeren redegøre for, om noget lignende forekommer i Danmark, og om ministeren i givet fald, som i Sverige, vil gribe ind, frihedsberøve og udvise de pågældende? Vil ministeren endelig redegøre for, om Mohsen Hakimollahi har eller bør have indrejseforbud i Danmark, og om ministeren vil samarbejde med Sverige for at sikre fælles indrejseforbud i disse sager, så de pågældende ikke flytter rundt i Skandinavien?

Svar:

1. Jeg har ikke nærmere kendskab til den konkrete sag, men generelt er det desværre et kendt problem, at der findes forkyndere, som udbreder had og værdier, som ikke er forenelige med et demokratisk samfund.

Det er en udfordring, som en række europæiske lande deler, heriblandt Danmark. I en dansk kontekst findes der allerede redskaber til at modvirke de ekstreme kræfter og deres forkvaklede menneskesyn, herunder den nationale sanktionsliste, også kendt som hadprædikantlisten. Det er en ordning, som gør det muligt at meddele indrejseforbud til udenlandske forkyndere, når hensynet til den offentlige orden i Danmark tilsiger dette. Og det er heldigvis værktøjer, som lever i bedste velgående.

28. marts 2023

Udlændinge- og
Integrationsministeriet

Værdier og Medborgerskab
Slotsholmsgade 10
1216 København K

Tel. 6198 4000
Mail uim@uim.dk
Web www.uim.dk

CVR-nr. 36977191

Sags nr. 2025 - 2148
Akt-id 3106305

For vi skal fastholde presset mod dem, der modarbejder vores grundlæggende værdier.

Jeg har derudover helt generelt fuld tiltro til de danske myndigheders håndtering af udlændinge, som konkret måtte udgøre en sikkerhedsrisiko her i landet.

2. Udlændinge- og Integrationsministeriet kan generelt oplyse, at udlændinge, der begår kriminalitet i Danmark, efter omstændighederne kan udvises ved dom eller administrativ beslutning i medfør af reglerne i udlændingelovens kapitel 4.

Adgangen til at udvise en udlænding, der idømmes en fængselsstraf, findes bl.a. i udlændingelovens §§ 22-24 om udvisning ved dom. Hvis betingelserne for udvisning er opfyldt, skal udvisning ske, medmindre dette med sikkerhed vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser, jf. udlændingelovens § 26, stk. 2.

En sådan afgørelse træffes af domstolene på baggrund af en konkret vurdering af sagens omstændigheder i forbindelse med straffesagens behandling.

Ud over udlændingelovens regler om udvisning ved dom indeholder udlændingelovens §§ 25-25 b regler om administrativ udvisning af udlændinge.

Efter udlændingelovens § 25, nr. 1, kan en udlænding udvises, hvis udlændingen må anses for en fare for statens sikkerhed. En sådan afgørelse træffes administrativt af Udlændinge- og Integrationsministeriet og kan indbringes for domstolene efter reglerne i udlændingelovens kapitel 7 b.

Vurderingen af, hvorvidt en udlænding må anses for en fare for statens sikkerhed, foretages af justitsministeren på baggrund af en indstilling fra Politiets Efterretningstjeneste. Denne vurdering lægges til grund ved Udlændinge- og Integrationsministeriets afgørelse af sagen, jf. udlændingelovens § 45 b, stk. 1.

Efter udlændingelovens § 25, nr. 2, kan en udlænding udvises, hvis udlændingen må anses for en alvorlig trussel mod den offentlige orden, sikkerhed eller sundhed.

Sådanne afgørelser træffes administrativt af Udlændingestyrelsen og vil i praksis ske efter forelæggelse fra politiet. En sådan afgørelse kan påklages til Udlændingestyrelsen.

Udlændingestyrelsen har oplyst til ministeriet, at styrelsen ikke har truffet sådanne afgørelser eller fået forelagt sådanne sager fra politiet inden for de seneste 10 år.

Det bemærkes, at der for personer omfattet af EU-reglerne om fri bevægelighed kun kan ske udvisning i overensstemmelse med de principper, der efter EU-reglerne gælder for begrænsning af retten til fri bevægelighed, jf. udlændingelovens § 26 b.

3. For så vidt angår spørgsmålet om, at Iran ifølge Säpo har brugt Imam Ali Islamic Center i Järfälla som en platform til at udføre fremmed efterretningstjeneste og

andre sikkerhedstruende aktiviteter i Sverige, og spørgsmålene om, hvorvidt noget lignende forekommer i Danmark, og om ministeren i givet fald vil gribe ind og frihedsberøve de pågældende, har Udlændinge- og Integrationsministeriet indhentet et bidrag til besvarelse fra Justitsministeriet, som har oplyst følgende:

”PET kan generelt bemærke, at tjenesten følger udviklingen i trusselsbilledet tæt og iværksætter de nødvendige sikkerhedsforanstaltninger. Generelt har iranske aktiviteter en skærpet operativ opmærksomhed.

PET kan ikke inden for rammerne af et folketingsspørgsmål oplyse nærmere om efterretningstjenestens arbejde, herunder spørgsmål om efterretningstjenestens kendskab til enkeltpersoner og enkeltsager, spørgsmål om PET's arbejdsmetoder og kapacitet samt spørgsmål om tilrettelæggelsen af konkrete efterretnings- og efterforskningsindsatser.

PET bemærker, at en nærmere orientering af Folketinget om efterretningstjenesternes virksomhed, herunder vedrørende forhold, som ikke kan besvares inden for rammerne af et folketingsspørgsmål, foregår i Folketingets Udvalg vedrørende Efterretningstjenesterne, der som bekendt har særlige rammer vedrørende fortrolighed og indseende med PET's arbejde.”

4. Spørgeren har derudover ønsket en redegørelse for, hvorvidt Mohsen Hakimolahi har eller bør have indrejseforbud i Danmark.

Jeg vil af principielle grunde ikke i en folketingsbesvarelse forholde mig til eventuelle fremtidige sager om meddelelse af indrejseforbud til konkrete personer.

Men det kan generelt oplyses, at en udlænding, der virker som religiøs forkynder eller på anden måde udbreder en religion eller tro, kan optages på den nationale sanktionsliste, hvis hensynet til den offentlige orden i Danmark tilsiger, at udlændingen ikke bør have ophold her i landet. Personer, som er optaget på listen, har indrejseforbud i Danmark, jf. udlændingelovens § 32, stk. 1, nr. 4. Dog kan en udlænding ikke optages på listen, hvis den pågældende er omfattet af EU-reglerne, jf. udlændingelovens § 2, stk. 3, eller hvis den pågældende har opholdstilladelse her i landet.

I forhold til spørgsmålet om, hvorvidt jeg vil samarbejde med Sverige for at sikre fælles indrejseforbud i disse sager, kan jeg oplyse, at det er udtømmende reguleret i udlændingelovens § 32, hvornår der kan meddeles et indrejseforbud til Danmark.

Det er således inden for rammerne af udlændingelovens regler ikke muligt for de danske udlændingemyndigheder at meddele et indrejseforbud til en udlænding, der efter det oplyste er i de svenske myndigheders søgelys.

Udlændinge- og Integrationsministeriet kan dog oplyse, at indberetning af indrejseforbud i SIS er reguleret af SIS-grænseforvaltningsforordningen, der trådte i kraft den 7. marts 2023. Betingelserne for indberetning af indrejseforbud fremgår af forordningens artikel 24.

Det følger heraf, at bl.a. tredjelandsstatsborgere, der er udvist på baggrund af strafbare handlinger, hvor en frihedsstraf på minimum et år er foreskrevet, eller som udgør en trussel mod den offentlige orden, den offentlige sikkerhed eller den nationale sikkerhed, indberettes med et indrejseforbud i SIS. De fremstår således som uønskede i SIS.

Indberetninger som uønskede i SIS sker med henblik på at forhindre, at tredjelandsstatsborgeren genindrejser eller tager ophold på medlemsstaternes område. Et indrejseforbud, meddelt af en anden medlemsstat, har således også virkning i Danmark, da udlændingen i medfør af indberetningen i SIS ikke må indrejse på medlemsstaternes område. Den indberettende medlemsstat skal sikre, at indberetningen får virkning i SIS, så snart den pågældende tredjelandsstatsborger har forladt medlemsstaternes område.

Udlændinge- og Integrationsministeriet kan endelig oplyse, at udlændingelovens § 28 fastlægger reglerne for, hvornår en udlænding kan afvises ved indrejsen til Danmark fra et land, der ikke er tilsluttet Schengen-konventionen.

Ved indrejse fra et land, der ikke er tilsluttet Schengenkonventionen, kan en udlænding, der ikke har opholdstilladelse eller har fået udstedt registreringsbevis eller opholdskort her i landet, og en nordisk statsborger, som ikke har fast bopæl her i landet, afvises ved indrejsen til Danmark, hvis visse betingelser er opfyldt, jf. udlændingelovens § 28, stk. 1, nr. 1-7. Der vil bl.a. kunne ske afvisning, hvis udlændingen ikke er statsborger i et Schengenland eller et land, der er tilsluttet Den Europæiske Union, og er indberettet til SIS som uønsket i medfør af SIS-forordningen, jf. stk. 1, nr. 6, eller hvis andre hensyn til Schengenlandenes offentlige orden, forhold til fremmede magter eller sikkerheds- eller sundhedsmæssige grunde tilsiger, at udlændingen ikke bør have ophold her i landet, jf. stk. 1, nr. 7.

I en situation, hvor der midlertidigt er genindført grænsekontrol til et andet Schengenland, kan der ligeledes ske afvisning efter udlændingelovens § 28, stk. 3 og 4, jf. § 28, stk. 1, nr. 1-7. Der vil således i denne situation kunne ske afvisning i medfør af stk. 1, nr. 6 og nr. 7.

I en situation uden midlertidigt genindført grænsekontrol har politiet mulighed for at tilbageføre udlændinge, som ikke har ret til ophold i Danmark. Standses eller pågribes en udlænding efter indrejse fra bl.a. Sverige, som ikke opfylder betingelserne for indrejse og ophold i Danmark – eksempelvis i forbindelse med politikontrol her i landet – giver hjemrejselovens § 1, stk. 3, 3. pkt., mulighed for, at politiet i medfør af paskontroloverenskomsten med de nordiske lande kan overgive en udlænding, som er indrejst fra bl.a. Sverige uden fornøden tilladelse, til det pågældende lands myndigheder, uden at der er truffet afgørelse om afvisning eller udvisning.

Kaare Dybvad Bek

/

Tina Vester Hansen